

ยุพิน แก้วนา. 2547. การทำกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองทางจิตใจและอารมณ์ใน
 บิดามารดาเด็กสมองพิการ. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
 [ISBN 974-666-187-6]

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ : รศ.ดร. กฤตยา แสงเจริญ, ผศ. ภัณฑิลา อัฐรัตน์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการทำกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองทางจิตใจและ
 อารมณ์ในบิดามารดาเด็กสมองพิการตามแผนการดำเนินกลุ่มและรูปแบบการดำเนินกลุ่มเป็น
 กลุ่มปิด ดำเนินการ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ระยะเวลา 1 ชั่วโมง-1 ชั่วโมง 30 นาที รวม 2 สัปดาห์ ทั้งหมด
 6 ครั้ง กลุ่มที่ศึกษาเป็นบิดามารดาเด็กสมองพิการอายุ 1-9 ปี ที่มารับบริการในคลินิกกระตุ้น
 พัฒนาการ โรงพยาบาลสกลนคร ระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม 2547 จำนวน
 12 คน ประเมินผลการทำกลุ่มเปรียบเทียบค่าคะแนนความวิตกกังวลและค่าคะแนน
 พฤติกรรมการดูแลเด็กสมองพิการของสมาชิกกลุ่มก่อนและหลังเข้ารับการบำบัดแบบกลุ่มจิต
 บำบัดประคับประคองทางจิตใจและอารมณ์ จากแบบวัดความวิตกกังวลของ สปีลเบิร์กเกอร์
 (Spielberger, 1967) ชื่อ The State-Trait Anxiety Inventory (STAI from X) ซึ่งแปลเป็น
 ภาษาไทยโดยนิตยา คชภักดี และคณะ (2526) และประเมินผลพฤติกรรมการดูแลเด็ก จากแบบ
 ประเมินพฤติกรรมการดูแลเด็กของอริยา ดีประเสริฐ (2543) และประเมินผลการดำเนินกลุ่ม
 จากแบบประเมินผลการดำเนินกลุ่มร่วมกับการบันทึกข้อมูลขณะทำกลุ่มนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
 โดยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละและนำเสนอในรูปแบบแผนภูมิ ส่วนข้อมูลขณะดำเนิน
 กลุ่มนำมาวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า

1. รูปแบบและลักษณะโครงสร้างของกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองในการทำกลุ่ม
 จิตบำบัดแบบประคับประคองทางจิตใจและอารมณ์ในบิดามารดาเด็กสมองพิการดังนี้ ขนาดกลุ่ม
 5-7 คน มีลักษณะกลุ่มปิด(close group) ระยะเวลาและความถี่โดยดำเนินการ สัปดาห์ละ
 3 ครั้ง ระยะเวลา 1 ชั่วโมง-1 ชั่วโมง 30 นาที รวม 2 สัปดาห์ ทั้งหมด 6 ครั้ง และลักษณะสมาชิกมี
 ปัญหาที่คล้ายคลึงกัน
2. คะแนนความวิตกกังวลหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองทางจิตใจ
 และอารมณ์ในบิดามารดาเด็กสมองพิการลดลง (จาก 107.2 - 97)
3. คะแนนพฤติกรรมการดูแลเด็กหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองทาง
 จิตใจและอารมณ์ในบิดามารดาเด็กสมองพิการเพิ่มขึ้น (จาก 67.6-80.5)
4. เกิดปัจจัยในการบำบัดกลุ่ม 11 ปัจจัย และบิดามารดาเด็กสมองพิการทุกคน มีความ
 เห็นด้วยในประโยชน์ที่เกิดจากการทำกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองทางจิตใจและอารมณ์

Yuphin Keawna. 2004. Supportive Psychotherapy Group on Parents of Cerebral Palsy Children. An Independent Study Report for the Master of Mental Health and Psychiatric Nursing, Graduate School, Khon Kaen University.
[ISBN 974-666-187-6]

Independent Study Advisors : Assoc.Prof. Dr. Kritaya Sawangcharon,
Asst. Prof. Pantila Ittarat

Abstract

This study was a study of supportive psychotherapy group on the parents of cerebral palsy children according to the group action plan which was operated in a close group. The therapy group was conducted in two weeks, three times a week, Each time the operation was between one hour and one and a half hours. The total treatment was six times in two weeks. The study group consisted of twelve parents of cerebral palsy children who came to the stimulated development clinic, Sakon Nakhon Hospital for treatment between April and May 2004. The supportive psychotherapy group was assessed by comparing the anxiety score and the cerebral palsy child care behavior score of the parents before and after they received supportive psychotherapy group by using the State-Trait Anxiety Inventory (STAI from X) of Spielberger (Spielberger, 1967) Which was translated by Nitaya Khotchapakdee and colleagues (1983). The cerebral palsy child care behavior was assessed by using the child care behavior assessment form designed by Ariya Deeprasert (2000), and the supportive psychotherapy group was assessed by using the group therapy assessment form together with recording of data while the group therapy was in process. The data were analyzed by using frequency, mean and percentage. The assessment result was presented in the form of a chart, and the data collected while the group therapy was in process were also used for content analysis.

The findings were :

1. The form and structural characteristics of supportive psychotherapy group were identified as follows. The group had 5-7 members ; the group was a close group. The time and frequency of the group therapy was two weeks, three times a week and each time took one to one and a half hours. The total number of group therapy was six times. All the members of the group had similar problems.
2. The anxiety score of the parents of cerebral palsy children after participation in the supportive psychotherapy group was lower (from 107.2 to 97).

3. The child care behavior of the parents of cerebral palsy children after participation in The supportive psychotherapy group was higher (from 67.6 to 80.5).

4. Eleven Curative factors in supportive psychotherapy group were identified and all the parents of cerebral palsy children realized the advantages of supportive psychotherapy group.